ZACHOWANIE SIĘ W KOŚCIELE I SZKOLE

Autor: ks. kan. Józef Trela

Rok wydania / powstania: 2008

Sygnatura archiwalna: APU/7ZD/6WH/2008/16

Źródło: Dwustronicowa wkładka historyczna do tygodnika „Gość Niedzielny”

Zachowanie się w kościele i szkole

Uwagi o zachowaniu się napisała około roku 1946 Zofia Oleksy dla uczniów i uczennic gimnazjum ujanowickiego .Jest to zapewne konspekt do wykorzystania na lekcjach wychowawczych i na wywiadówkach.

Zachowanie się w kościele:

- Nie gadać koło kościoła.
- Wstępować do kościoła przed i po nauce.
- Gdy idą w parach do kościoła, iść ładnie i cicho.
- W kościele, gdy przyjdą i wychodzą razem wszyscy, niech przyklękają
- Po kościele nie robić pogwarek przed drzwiami i nie stać na chodniku i nie tamować ruchu.
- W Sumę, ci co nie są w kościele, kręcą się, koło auta majstrują, ani na Podniesienie nie przyklękną
- Wchodząc do kościoła, wychodząc z kościoła – nie pchać się.
- Nie włazić na drugiego, ale klękać na wolnym miejscu, nie stać pod chórem, ale iść naprzód.
- Nie klękać na jednym kolanie – nieestetycznie.
- Zimą nie klękać na gołych kolanach, nie klęczeć na wodzie i błocie /pod¬łoga/. Przyklęknąć i wstać. Klękając w błocie i wodzie podtrzymać suknię płaszcz a nie uciorać się do cna.
- Klękając oglądnąć się i nie kopnąć drugiego i zbabrać, iść gdzie wolne miejsce.
- Klęcząc – pięty łączyć.
- Nie leżeć na butach – psują się, łamią.

- Nie rozglądać się jak ktoś wejdzie.
- Nie rozmawiać.
- Nie opierać się po ołtarzach.
- Nie pluć po podłodze i nie klękać w cudzych plwocinach.
- Stać o swojej mocy i nie leżeć na drugim.
- Chłopcy śpiewać!
- Do spowiedzi i do Komunii św. rękawiczki zdjąć.
- Gdy komunikują przez kościół, podejść do księdza a nie żeby ksiądz podchodził do jednej osoby na środek kościoła. Nie doskakiwać w ostatniej chwili.
- Iść na palcach, nie tłuc się i nie przybijać obcasami i przerywać ciszę.
- W czasie podniesie¬nia nie siąkać nosa.
- Nie włazić na drugiego.
- Być spostrzegawczym myśleć co i kiedy robić,
- W czasie kazania spóźnisz się – nie przeciskaj się i nie rób ruchu i tupotu, zaczekaj aż ksiądz
  skończy mówić.
- W czasie nabożeństwa, gdy przyjdziesz, to już stój na końcu, a nie roz¬pychaj się, nie przewracaj klęczących, nie tupaj butami,
- W zimie, w powszednie dni, nie klęczeć na podłodze ale albo na stopniu, albo stój. Trzeba szanować zdrowie! Ale nie włazić zabłoconymi butami na dywany ko¬ło ołtarza, ale podwinąć.
- Ziewanie i kaszlenie – zasłaniać ręką.

Zachowanie się w szkole:

- Rano przed nauką przychodzą wczas i broją i wrzeszczą, ani się nie uczą,
- na pauzę i po pauzie gdy wychodzą – biją się, pchają, wloką, nogi podkładają.
- Nie usuwają się z drogi profesorom, najczęściej profesor musi zaczekać przy mijaniu we drzwiach, to samo gdy w parach idą.
- Nie umieją się bawić, tylko biją się na pauzach.
- Otwieranie ust, opieranie łokciami na drugim, chodzenie po ławkach, wykładanie nogi na nogę.

- Albo się nie kłaniają, albo wołają „dzień dobry”